

Verše Evy Rejškové ze Silvestra 2019
(na každého něco)

Safírové moře
to je moje hoře.
Když to někdo zvoře
zůstává nám hoře.
Jak to zvládnout, bože !

Jitčino dilema
Dostala jsem grant
na ten Diamant.
S tím je ale starostí
vyčerpat ho do kostí.
Jinak vrátit! Adieu!
Hrozí prstem Unie.

Při vši té eleganci
máš při polce šanci
plesknout chlapy přes zadek
až jim řádně zkrátíš dech.
Jde o objev nový
zvaný zadnicový.

Ach Davide, Davide,
ostuda tě nemine.
Zakoukal ses – do koho?
A co je nám do toho !
Zkrátka žádné vytáčky !
Zapomněl jsi podtáčky !
Zkrátka jsi je zazdil.

Je tu jeden tanečník,
který všechny převyší.
Ať už tančí cokoliv
často se jen rozhlíží.
Dneska však, co na to říci?
Zírá jenom – kupodivu
na svou tanečnici.

Zvláštní úkaz objevil se
na tom nebi tanečním.
Vědci třeští, vláda šílí,
druzí z toho mají šprým.
Šišoid, ach to je ono!
Zní to krásně, zní to nově.
Dali jsme ho do učebnic,
radují se v Ondřejově!

Tak jsme to zas slízli.
Víte, kdo je grizzly?
Tipli jsme si opici.
Co prej máme v palici?
Že je grizzly medvěd,
to už dneska vím.
Když ho tančím, vždycky sním,
drbu se a slastí vzdychám,
kolébám se, sotva dýchám,
opustil mě splín.

Ty kytary hrály jak o závod.
Ten kvartet – špička večera!
Nezůstal nikdo chladný,
únava ze všech zmizela.
Ty vlasy mírně proředlé,
ty hlasy zvučné, ten cit !!!
Ty písně, ty kytary nás učí
jak dlouho a jak krásně žít.

Zatlačit ruku za pas
to je, pane, řádný trapas.
Tam kde pas je, ruka tlačí.
A tam co není?
Je lepší pohládit. To stačí.

Přehazovačka není žádná hračka,
když ji zvládneš, seš radostí opojen.
To není pro hlavy líné.
Za to Alzheimer se ti vyhne.
A to stojí za to. Je to víc než zlato.

Kočár vpřed a kočár vzad.
Když dá pokyn kočí
lítáme tu bez dechu.
Když to všechno zvládnem
slzy padaj z očí.

Máš prý předat dámu.
Máš prý předat dvě.
A co za to dostaneš?
Možná jednou po

Nejdřív na partnerku zamrkal,
a pak se nenápadně vysmrkal.
A potom táhnout, točit, točit táhnout
A teď se přidat, ale kam zahrnout?
Všichni dovnitř, všichni ven
a teď táhnout, točit, točit táhnout
a teď se přidat, ale kam zahrnout?
Všichni dovnitř, všichni ven
a teď táhnout, ale kam? Tam, sem
levá táhnout, pravá toč
to je prima kolotoč.

Jsem zvyklý býti ozářen.
Jsem zvyklý, že jsem idol žen.
Jsem zvyklý, že jsem idol dam
stačí, když slyší to moje pam, pam pam.

Těším se z každého úsměvu.
Těším se z každé šťastné tváře.
Těším se z hladivého větru,
Těším se ze sluneční záře.
Těším se z těch, co se umí radovat,
těším se z těch, co do smrti budou tancovat.

V tom tanečním víru
všimla jsem si kníru.
Ač je mírně šedivý,
tak je ale slušivý.
A k tomu ty kraťasy!
Jó, takové to byly časy,
že pánové, jaký div
své údy stavěli nám na odiv.
Dneska už je jiná doba,
počítá se co je doma.
Kraťasy se nehodí
když jim bříška vévodí.

Tančit s rukou v kapse
to je velká móda.
Proč zaměstnat obě?
Když z toho nic není?
To by byla škoda.

Dívat se do výstřihu
no to není fér, Woody.
Ty oči jinam upři!
Jsou přece i jiné svody.
Jak se ale člověk může mejlit.
Vždyť Woody nepřestane
kdykoliv a kamkoliv brejlit.

Akvabely byly skvělý.
To tempo, ten švih, ten vlnící kruh.
Ty ruce, ty nohy, ty plavky
vzbudily v ženském světě vzruch.
To byla pro nás – holky
přímo zkušební lázeň.
Vidět ta trénovaná těla
prostě – jedna báseň!

Ač se nám to nezdá
ta Armstrongova hvězda
je samé prolínání.
Víte vůbec, jak je
prolínání důležité v tanci?
Když se neprolnete,
tak jste zkrátka v konci.

Eva Rejšková - Zamyšlení, Žinkovy, 1.1. 2020

Zase jsi o kus blíž.

Zase jsi o kus dál.

Že čas běží - vždycky ses tomu smál
a poháněl jsi hodiny času.

Zrál jsi jako víno ale tím během ses unavil.

A teď máš před sebou jenom jeden cíl.

A za ním se, jak víš, nespěchá.